

What is God doing on Rosh HaShanah?

Source Sheet by Samuel Lebens

1. Eight Chapters 8:10

(10) This occasioned the sages to say that all miracles which deviate from the natural course of events, whether they have already occurred, or, according to promise, are to take place in the future, were fore-ordained by the Divine Will during the six days of creation, nature being then so constituted that those miracles which were to happen really did afterwards take place. Then, when such an occurrence happened at its proper time, it may have been regarded as an absolute innovation, whereas in reality it was not.

א. שמונה פרקים ח'י'

(י) ולפיכך הוצרכו החכמים לומר, כי כל המופתים היוצאים מן הרגיל, שהיו ושיהיו על פי הייעוד, כולם קדם להם החפץ בששת ימי בראשית. והושם בטבע הדברים מאותה שעה ואילך, שיתרחש בהם מה שיתרחש. וכשהתרחש בזמן שהיה צריך, חשבוהו לדבר שנתחדש עתה, ואינו כך.

2. Rosh Hashanah 32b

Mishna: The second person to [lead a service] before the Ark on the festival of Rosh Hashanna should blow the Shofar. And, on days when Hallel is said, the first person [to lead a service] before the Ark, should say Hallel.

Gemara:... From the fact that it says, 'on days when Hallel is said', it implies that Hallel isn't said on Rosh Hashana. Why? Rabbi Abahu said, the ministering angels inquired before the holy one blessed be he, 'Master of the universe, why don't the Israelites sing before you on Rosh Hashanna and Yom Kippur?' He said to them, 'Is it possible that [the] king should sit on this throne of judgement with the books of life and death open before him, and the Israelites will sing Hallel?'

ב. ראש השנה ל"ב ב

מתני' העובר לפני התיבה ביו"ט של ר"ה השני מתקיע ובשעת ההלל הראשון מקרא את ההלל: גמ' ... מדקאמר בשעת הלל מכלל דבראש השנה ליכא הלל מ"ט אמר רבי אבהו אמרו מלאכי השרת לפני הקב"ה רבש"ע מפני מה אין ישראל אומרים שירה לפניך בר"ה וביום הכפורים אמר להם אפשר מלך יושב על כסא דין וספרי חיים וספרי מתים פתוחין לפניו וישראל אומרים שירה:

3. Mishneh Torah, Scroll of Esther and Hanukkah 3:6

(6) And the Hallel recited on Channukah is not the only Rabbinically decreed recitation, rather it is a Rabbinical obligation every day that the Hallel is read in its entirety. And there are eighteen days each year that it is obligatory to say the

ג. משנה תורה, הלכות מגילה והנוכה ג'ו'

(ו) ולא הלל של חנוכה בלבד הוא שמדברי סופרים אלא קריאת ההלל לעולם מדברי סופרים בכל הימים שגומרין בהן את ההלל. ושמנה עשר יום בשנה מצוה לגמור בהו את ההלל ואלו הן שמנת ימי החג

complete Hallel, and they are listed as following: the eight days of [Sukkot] (lit. "the holiday"), the eight days of Channukah, the first day of Passover and Shavuot (Atzeret). But Hallel is not said on Rosh Hashanah and Yom Kippur because they are days of repentance (lit. returning), awe, and fear, but not days of unrestrained joy. However, Hallel was not [Rabbinically] decreed on Purim, because the reading of the Megillah is [said in place of] Hallel.

4. **Mishneh Torah, Repentance 1:3**

(3) When the Holy Temple does not exist and there is no altar of atonement, *teshuvah* is all that there is - *teshuvah* atones for all sins. Even a person who was wicked all his days and did *teshuvah* at the end, we do not mention any part of his wickedness, as it says, *As for the wickedness of the wicked, he will not stumble on it in the day that he turns away from his wickedness* (Ezekiel 33:12). And the day of Yom Kippur itself atones for those who do *teshuvah*, as it says, *For that day will atone for you* (Leviticus 16:30).

5. **Mishneh Torah, Repentance 1:4**

(4) Even though *teshuvah* atones for all, and the day of Yom Kippur itself atones - there are some sins that can be atoned for in their time, and some sins which are only atoned after time has passed. What case is that? If a person violated a positive commandment for which the punishment is not *karet* and did *teshuvah* - before he can even move he is forgiven, and regarding such people it is said, *Return, backsliding children; I will heal your backslidings* (Jeremiah 3:22). If a person violated a negative commandment for which the punishment is neither *karet* nor capital punishment and did *teshuvah* - the *teshuvah* suspends it and Yom Kippur

effects atonement; and regarding such people it is said, *For that day will atone*

ושמנת ימי חנוכה. וראשון של פסח ויום עצרת. אבל ראש השנה ויום הכפורים אין בהן הלל לפי שהן ימי תשובה ויראה ופחד לא ימי שמחה יתירה. ולא תקנו הלל בכפורים שקריאת המגילה היא ההלל.

7. **משנה תורה, הלכות תשובה א'ג'**

(ג) בזמן הנה שאין בית המקדש קיים ואין לנו מזבח כפירה אין שם אלא תשובה. התשובה מכפרת על כל העברות. אפלו רשע כל ימיו ועשה תשובה באחרונה אין מזכירין לו שום דבר מרשעו שנאמר (יחזקאל לג-יב) "רשעת הרשע לא יכשל בה ביום שובו מרשעו". ועצמו של יום הכפורים מכפר לשבים שנאמר (ויקרא טז-ל) "כי ביום הנה יכפר עליכם":

ה. **משנה תורה, הלכות תשובה א'ד'**

(ד) אף על פי שהתשובה מכפרת על הכל ועצמו של יום הכפורים מכפר. יש עברות שהן מתכפרים לשעתן ויש עברות שאין מתכפרים אלא לאחר זמן. כיצד. עבר אדם על מצוות עשה שאין בה כרת ועשה תשובה אינו זז משם עד שמוחלין לו, ובאלו נאמר (ירמיה ג-כב) "שובו בנים שובבים ארפה משובתיכם" וגו'. עבר על מצוות לא תעשה שאין בה כרת ולא מיתת בית דין ועשה תשובה, תשובה תולה ויום הכפורים מכפר, ובאלו נאמר (ויקרא טז-ל) "כי ביום הנה יכפר עליכם". עבר על כרתות ומיתות בית דין ועשה תשובה, תשובה ויום הכפורים תולין ויטורין הבאין

people it is said, *for that day will atone for you* (Leviticus 16:30). If a person violated [a commandment for which the punishment is] *karet* or capital punishment and did *teshuvah* – the *teshuvah* and Yom Kippur suspend it and the suffering that falls upon him effects atonement. And no matter how much time passes, he does not receive full atonement until suffering falls upon him; and regarding such people it is said, *Then will I visit their transgression with the rod, and their iniquity with strokes* (Psalms 89:33). What cases are we discussing? Cases in which he did not disgrace the name [of God] at the moment of violation. But someone who disgraces the name [of God], even if he does *teshuvah*, and Yom Kippur passes and he remains in his *teshuvah*, and suffering befalls him – he does not receive full atonement until he dies; the *teshuvah*, Yom Kippur, and the suffering all suspend and death atones, as it says, *And the Lord of Hosts revealed Himself in my ears: Surely this iniquity shall not be atoned until you die* (Isaiah 22:14).

6. Yoma 86b

Our Rabbis taught: Sins that one confessed on this Yom Kippur, s/he should not confess to them on another Yom Kippur, but if s/he repeated them s/he should confess to them on another Yom Kippur. If one does not repeat them and confesses again, scripture says about that person (Proverbs 26:11) "As a dog that returneth to his vomit, So is a fool that repeateth his folly." Rabbi Eliezer Ben Yakov says All the more so that s/he is praiseworthy, as it says, (Psalms 51:5) "For I know my transgressions; And my sin is ever before me." So what should I do with the verse, "As a dog that returneth do his vomit?" According to Rav Huna, as Rav Huna says, Once a person commits a sin and repeats it, it is permitted to them.

Do you really believe that it is permitted to them? Rather, I will say it appears to

עליו גומרין לו כפירה. ולעולם אין מתכפר לו כפירה גמורה עד שיבואו עליו יסורין, ובאלו נאמר (תהילים פט-לג) "ויפקדתי קשבת פשעם ובנגעים עונם". במה דברים אמורים בשלא הלל את השם בפשעה שעבר אבל המסלל את השם אף על פי שעשה תשובה והגיע יום הכפורים והוא עומד בתשובתו ובאו עליו יסורין אינו מתכפר לו כפירה גמורה עד שימות. אלא תשובה יום הכפורים ויסורין שלשון תולין ומיתה מכפרת שנאמר (ישעיה כב-יד) "ונגלה באזני ה' צבאות" וגו' (ישעיה כב-יד) "אם יכפר העון הזה לכם עד תמותו":

1. יומא פ"ו ב

ת"ר עבירות שהתודה עליהן יוה"כ זה לא יתודה עליהן יום הכפורים אחר ואם שנה בהן צריך להתודות יוה"כ אחר ואם לא שנה בהן וחזר והתודה עליהן עליו הכתוב אומר (משלי כו, יא) ככלב שב על קיאו כסיל שונה באולתו רבי אליעזר בן יעקב אומר כ"ש שהוא משובח שנאמר (תהלים נא, ה) כי פשעי אני אדע וחטאתי נגדי תמיד אלא מה אני מקיים ככלב שב על קיאו וגו' כדרב הונא דאמר רב הונא כיון שעבר אדם עבירה ושנה בה הותרה לו הותרה לו סלקא דעתך אלא אימא נעשית לו כהיתר

them as if it is permitted.

7. **Mishneh Torah, Repentance 2:8**

(8) The confession that is customarily [said] by all of Israel, "But we have sinned...", that is the essential confession. Those transgressions that are confessed on Yom Kippur, one must again confess them on the next Yom Kippure, even if he remains repentant, as it says, (Psalms 51:5) "For I know my transgressions; and my sin is ever before me."

ג. **משנה תורה, הלכות תשובה ב' ח'**
(ח) הודוי שְׁנֵהֲגוּ בּוֹ כָּל יִשְׂרָאֵל אֶבְל אֲנַחְנוּ
קָטָאנוּ (פְּלִנוּ) וְהוּא עֵקֶר הַיְהוּדִי. עֲבֵרוֹת
שֶׁהִתְוֹדָה עֲלֵיהֶם בְּיוֹם הַכִּפּוּרִים זֶה חוֹזֵר
וּמִתְוֹדָה עֲלֵיהֶן בְּיוֹם הַכִּפּוּרִים אַחֵר אַף עַל
פִּי שֶׁהוּא עוֹמֵד בְּתִשְׁבּוּכָתוֹ שְׁנֵאָמַר (תהילים
נא-ה) "כִּי פִשְׁעֵי אָנִי אֲדַע וְחַטָּאתִי נִגְדִי
תָּמִיד":

